

P A V O U K

Vábil pavouk malou mušku, co letěla dolů z vršku.
Pevná vlákna umím příst, udrží i velký list.
Velmi hbitě spřádám síť, do kterých pak chytnu si tě.
Pavučina pastí bývá, odpusť mi to, muško milá,
co pavoučkům ale zbývá? Každý přece musí jíst.

Na louce je plno květů, co se mají čile k světu.
To je něco pro víly, tančí na nich s motýly.
Jen babočka stranou stál, prý je přece admirál.
Žluťásek se mu však smál: A kdopak ti vojsko vzal?
Trošku jsem si srandu tropil, já jsem pouze pestrý motýl.

